UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

Vt Ecclesiastica Beneficia sine diminutione conferantur. Titvlvs XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

veſtrûm tuis, frater Archiepiſcope, & majoris & ſanioris partis capituli ſtatutis ſuper hoc duxerit *a* reſiſtendum, obtineat ſententia plurimorum *b*.

[1 *Quia verò ſuper hoc diverſæ fuerunt inter vos, filii canonici, & variæ voluntates, ne tam laudabile opus ex veſtra diſſidentia negligatur.*]

VT ECCLESIASTICA BENEficia ſine diminutione conferantur.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Rubrum ſufficit pro ſummario. Vel ſumma ſic ſecundùm Abbatem: Occulta collatio beneficii, licet ſit ſuſpecta, benè valet, dummodo dias legitimè facta probetur. h.d. Et eſt caſus not. non tamen facit ad titulum, nec omnes diſtinctè hoc tenent, ſed major pars concludit cum hoc ſummario.

Innoc. III. *Mediolan. Archiepiſ.*

VT noſtrum *c* procedat de vultu Dei judicium: [1 & ſ.] Præterea proponebas, quòd cùm nullus debeat ſine accuſatione *d* damnari, nec aliquid circa negotium illud ſit actum in forma judicii, depoſitiones teſtium non poterant tibi præjudicium generare. Quia verò hæc allegatio perſonam noſtram tangere videbatur, dignum duximus cauſam commiſſæ inquiſitionis & ordinem plenius explicare, ne quis quomodolibet ſuſpicetur, quod nos in hoc negotio perperam proceſſerimus, præſertim cùm ratio aſſignanda debeat eſſe poſteris profutura. Cùm enim juris ſit explorati, quòd actore non probante, is qui convenitur, etiam ſi nihil præſtiterit *e*, debet abſolvi: videri poterat, quòd nos tibi, qui conveniebaris à nobis, malitiosè vel indiſcretè onus probationis ſuper tribus præmiſſis articulis impoſuimus: videlicet ut oſtenderes, quòd prædictam cancellariam perſonæ idoneæ, modo canonico, & tempore competenti donaſſes. Porrò cùm donatio fuiſſet occulta, & ideò ſuſpicione non careat, & elapſo jam anno nullus cancellarius omninò appareat: non immeritò credebamus, quòd ſecundum Lateran. concilii *f* ſtatuta ad nos eſſet ipſius cancellariæ donatio devoluta, & ideò potuiſſemus ipſam ſine culpa conferre: quoniam etſi locum Dei teneamus in terris, non tamen de occultis potuimus *g* dijudicare. Quia ergo contra illud quod prima facie juſtè præſumebatur pro nobis, præſertim cùm reſponderis primà vice, quòd cancellariam alicui non contuleras, facultatem tibi pro te probandi conceſſimus: non fuit gravamen, ſed gratia: nec ex malitia, ſed ex benignitate proceſſit. Quòd etiam de modo canonico fidem nobis fieri mandavimus, tu cauſam præſtitiſti mandato, qui ſæpè nobis per literas tuas intimaſti, & tandem probaſti per teſtes, quòd retentis tibi proventibus officium conceſſeras memoratum: ex quo non immeritò in talem conceſſionem fuimus ſuſpicati. Et ideò nos, qui non tam ex plenitudine poteſtatis, quàm ex officii debito poſſumus & debemus de ſubditorum exceſſibus ad correctionem inquirere veritatem, te maximè cauſam *h* occaſionem præſtante, inquiſitionem commiſimus faciendam. Omnibus ergo diligenter auditis, te in tribus comperimus fuiſſe culpabilem: circa contrarietatem reſponſi, quia non ſolum nobis, ſed nec cuiquã debuiſſes ex certa ſcientia contraria reſpondere. Circa carnalitatẽ animi, quia non ex *i* adfectu carnali, ſed diſcreto judicio debuiſti eccleſiaſticum officium & beneficium in perſona magis idonea *a* diſpenſare. Et circa inhoneſtatem facti, quia non licuit ex pactione vel conventione quacunque ſub modo vel tenore præſcripto concedere nudum officium, & *b* tibi retinere proventus: cùm in Lateranen. concil. *c* prohibitum ſit, ne quis conferendo eccleſiaſticum beneficium, partem proventuum ſuis uſibus retinere præſumat: & alibi cautum reperiatur in canone, quòd eccleſiaſtica beneficia ſine deminutione debent conferri. Vnde credimus diſtinguendum, utrum qui dat ſpirituale beneficium, proventus ipſius ante donationem percipiat. Nam ſi proventus ante donationem non *d* perceperit ipſe, ſed alius, & ex donatione conſequatur *e*, ut ipſe proventus *f* percipiat, non eſt dubium *g* circa hæc intercedere ſimoniacam pravitatem. Si verò ante donationem perceperit ipſe proventus, credimus diſtinguendum, utrum ante donationem conſtituat, ut ipſi proventus retineantur ad tempus pro cauſa juſta & neceſſaria: aut conveniat cum eo, qui accepit beneficium, ſeu cum mediatore quocunque, ut officio illo conceſſo retineat ipſe ſibi proventus. Primum enim membrum credimus eſſe licitum. Secundum autem dicimus non licere: ne viam aperiamus his, qui pravitatem ſuam fatagunt palliare.

[1 *Et oculi noſtri videant æquitatem, quia regia via debemus incedere, nec ad ſiniſtram omninò nec ad dextram declinare, ita magnum judicantes ut parvum, quia non eſt apud Deum acceptio perſonarum, &c. Quia poſt interdictum noſtrum ei præſumpſiſti tradere bullam, cum in traditione ſaltem debuiſſes differre donec noſtrum conſuleres beneplacitum, dilect. fil. n. I. Archidia. & Olento canonico Mediolanen. dedimus in mandatis, ut ſi etiam poſt ſecundum mandatum, per quod totius cognitionem negotii ad noſtrum judicium revocamus, ut id ipſum recognoſcerent attentatum, traditionem ſigilli decernerent irritam & inanem, inhibentes H. ne quolibet modo eo uti præſumeret, cùm plus ſit Roman. Pontifi. ad ſe aliquod negotium evocare, quàm ad eum ſuper aliquo negotio provocare.*]

DE REBVS ECCLESIAE ALIEnandis, vel non *h*.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Non poteſt prælatus res unius eccleſiæ alteri dare, nec invicem res illas commutare ſine ambarum conſenſu.

Ex Concilio Lugdun. *i* quarto.

NOn licet *k* Epiſcopo vel Abbati terram unius eccleſiæ vertere ad aliam, quamvis ambæ in ejus ſint poteſtate; tamen ſi commutare voluerit terras earum, cum conſenſu ambarum *l* partium faciat.

CAP. II.

Principes ſeculares res eccleſiæ donare non poſſunt: & qui ab eis recipiunt, excommunicantur: perdunt omnia, quæ ab eccleſia alias legitimè obtinebant. hoc dicit, ſecundùm unum intellectum, qui ſatis placet.

Ex eodem *m*.

QVi res eccleſiæ petunt à Regibus, & horrendæ cupiditatis impulſu egentium ſubſtantiam rapiunt, irrita

---

a *Duxerint.* b *Vid. l. & ſuum hæred.* §. *fil. l. ſeq. ff. de pac. & l. quod major. ff. ad munic.* c *C. 1. eod. tit. in 3. comp.* d *accuſatione.* e *debeat.* f *Alex. III. cap. 8.* g *poſſumus quod ergo &c.* h *Qualiter differant cauſa & occaſio, vide hic Pannor.* i *Dulcius deeſt in quibuſdam.*

a *Cap. conſtitutis. ſuprà de appell.* b *ejus tibi.* c *Lateranen. ſub Alexandr. III. capit. 7.* §. *prohibemus.* d *percepit.* e *conſequitur.* f *recipiat.* g *Hæc duo verba, circa hæc, deſunt in antiq.* h *al. vel non alienandus.* i *Lugdun.* k *Burch. l. 3. decr. c. 24. Ivo p. 3. c. 3. cap. 20. & Cap. 1. eod. tit. in 1. compilat. Vid. Chalder. conſil. 4. hoc tit.* l *Vox partium, deeſt in antiq.* m *al. Idem. Burch. l. 15. c. 36. & Ivo p. 16. c. 37.*